

časopis 15. střediska KOMPAS

5. číslo, září/říjen 2015

**Milá děvčata a chlapci,
ctěný vedoucovský sbore, vzácní hosté,**

*tolik sladké dny prázdnin a dovolených utekly jako voda - vítám vás všechny zpět a přeji vám upřímně, aby byl nový školní rok úspěšný a šťastný a abyste ho prožili ve zdraví. Obzvláště srdečně ovšem vítám do velké rodiny **skautů** naše úplné nováčky a přeji jim, aby se jim v našem **středisku** dařilo. Také mezi **vedoucími** vítám nové (někdy staronové) tváře. Věřím, že i oni vynaloží všechny své síly, schopnosti a dovednosti, aby se staly trvalým přínosem a obohacením **vedoucovského** sboru. Pro všechny půjde o školní rok získávání nových poznatků a zkušeností, a také učení se úspěšně překonávat obtíže, které člověka provázejí po celý jeho život.*

*Do nového školního roku přeji všem hodně úspěchů, spokojenosti a pohody v osobním životě i ve **skautu** a hlavně pevné zdraví. Děkuji za pozornost.*

Nový školní rok rovná se nový začátek? Každý z nich začíná stejně!!

Tímto považuji školní rok 2015/2016 za zahájený!

Kytka

OBSAH

Kroniky.....	2
11. září.....	7
Svatý Václav.....	8
28. října.....	10
Jamboree 2015.....	12
Ples Kompasu.....	13
Buenos Aires.....	14
DIY.....	19
Koutek poezie.....	21
Recenze.....	22
Receptíky.....	23
Soutěže.....	24
Módní okénko.....	25
Významná data.....	28

**V každém dalším čísle
se můžete těšit na
prezentaci jedné
družiny!!
Juchůůůůůůůůů!!**

Redakční tým KOMpostu hledá do svých řad z každého oddílu alespoň jednoho mladého nadějného **reportéra**, který by se postaral o to, aby stránky KOMpostu byly ještě zajímavější. Máš skryté spisovatelské ambice? Máš nějaký nápad na zajímavou, vtipnou, náročnou nebo nenáročnou rubriku? Chceš vědět, jak funguje tým časopisu?

Není nic snazšího než napsat na email **KOMpost.casopis@gmail.com** nebo říci svému vedoucímu a stát se "**KOMposterem**"!

Uzávěrka dalšího čísla je určena na 20.10.2015!!

KRONIKY

Tábor Niky 2015

Nika letos vyrazila v prvním turnusu na tábořiště do Čáslavic. Jak se poprali s bandou banditů a jak přežili na Divokém Západě?

Jako motivaci na celý tábor jsme měli kovboje/divoký západ/western, z čehož nebyli všichni nadšeni, jak se očekávalo, ale programy byly stejně boží jako vždy, takže předčasné obavy z náplní programu nebyly na místě. Někde v půlce prvního týdne tábora byl uspořádán táborový výlet, který byl podle mě z táborových výletů nejlepší za poslední roky. V polovině tábora následoval puťák, kterého se účastnili téměř všechny skautky a jeden skaut. Puťák byl dlouhý asi 20 km a končil dojitím do jiného tábora, v němž sídlil 21. brněnský oddíl Červánek, kde všechny skautky s jediným oddílovým skautem, jenž byl na táboře, přespali. A pokud řekneme, že první týden tábora utíkal rychle, tak ten druhý utíkal přímo tryskem! A nádherným zakončením tábora byl poklad. Kulíšci (včetně mě) dostali lékárničky, které šila sama Marty a ostatní dostali nádherné lžičky vyráběné s láskou také od svých družinových vedoucích. Tento tábor bych zhodnotila jako velmi povedený a moc bych vedoucím za všechno a za všechny chtěla poděkovat!

Lupínek

Reportáž psaná naoprátce poznání

Co všechno se dá zažít na táboře s dospělými? Přečtěte si ojedinělý zápis dvou mladíc mezi starci!

V jeden srpnový týden se Kytka a Froggy, stejně jako tomu bývá každý rok už skoro 10 let, vydaly na tábor Poznání, kde bylo jejich hlavním úkolem celý týden vařit pro všechny všeho věku v táboře. Lidé jsou to zvláštní a takoví, jaké jinde nenajdete, ale už si nedokážeme představit, že bychom s nimi ten týden nestrávily, protože jak moc jsou zvláštní a sluníčkoví, tak moc jsou milí, vstřícní, obětaví a berou nás za sobě vlastní.

Na následujících řádcích si přečtěte zápisky přímo z prvních řad bojové fronty...;)

Den první – sobota

Jsme tu!

Objetí střídá objetí, objetí střídá dojetí!

Kapky potu řinčí o rozpálenou plotnu a hejna vos útočí!

Dochází dřevo a voda! Nevíme, jak přežijeme do snídaně...

Den druhý – neděle

Ten pocit, když nemusíte ráno na nákup – sladké probuzení.

Pomazánka zhořkla!

Vegetariáni jsou, jak jinak, přítěží!

Dlabání základních nástrojů jako je lžíce a miska je provázeno řeznými zraněními a stíženými podmínkami pro stolování. Datlové nemají nejmenší šanci proti tomuhle sboru!

Seznámení místního obyvatelstva s grenadýrem proběhlo úspěšně!

Dochází dřevo a voda!

Den třetí – pondělí

Den třetí – kritický! Došlo na nákup!

Ani španělský toreador nemá takový říz jako náš ptáček s rýží!

Jo, kdyby vegetariáni věděli...

Cous-cous se opravdu podával po kusech!

Slováci na českých školách? Těžko říct, vítězí Pravda i Láska!

Pozor – dochází dřevo i voda!

Den čtvrtý – úterý

Celý tábor vstává v očekávání návštěvy našich příbuzných!

Deštivé kapky burácejí do střechy, sloní mláďata na půdě!

Kojící matky hledají přístřeší! Matky v kuchyni! Prsa kam jen oko dohlédne!

Návštěva dorazila – švagr úsměv protažený až na zem, právnická kancelář připravena zodpovědět veškeré dotazy a Sauron opět dokazuje, že zvládne přepravit celou Středozem!

Co hůř? Dochází dřevo a voda!

Den pátý – středa

Snad vypadnou na výlet!

Nevypadli!

Děšť neustává! Údolím se nese halekání provázené duněním tamtamů! Muzikoterapie? Sotva!

K večeři leda nudle s mákem!

Kytarový koncert bičovaný zpěvem přisedících domorodců trvá až do noci! Zabili, zabili!

Pozitivum dnešního dne? Nedochází dřevo ani voda!

Den šestý – čtvrtek

Tábor začíná silně zapáchat!

Domorodci svlékají kůže a nahazují civil! Konečně opouštějí ubikace! I stará tetka v tangáčích!

Míří na exkurzi po jeskyních! Ironie! A na topinky! Větší ironie! Kdo se sakra dělal s tuňákovým salátem?

Mok do každé nohy! Do každé končetiny! A ještě do pár cizích!

Do tábora to jde z kopce!

Sakra-a-a! Dochází dřevo a voda!

Den sedmý – pátek

Došlo dřevo a voda!

[Chlapi udělali radu a zapli motorovku!

Situace je vážná – pracuje i vinař Jaroslav!

Rodinné konstelace si vybírají svou daň – pláč, slzy, pochopení, porozumění a následná úleva!

Úleva nás všech!

Bubosak a Áďa zvedají morálku. *Smoke on the water* ve stylu Lady Gaga?

Mastné úsměvy kolem ohně naznačují zisk dalších plusových bodů. Výzvu pikantního špekáčku však zvládne málokdo!

Začlenění do kolektivu je úplné – sdílení rituálů i autorské tvorby! Grahamový rohlík namazaný tátou a čaj vonící čerstvou mátou!

Dřevo i vody je dost!

Den osmý – sobota

Poslední ráno! Poslední nákup! Poslední boj!

Ubikace zejí prázdnotou, jen z naší se valí nepřeborná změť všeho!

Na tvářích se červenají polibky!

Objetí střídá objetí, objetí střídá dojetí!

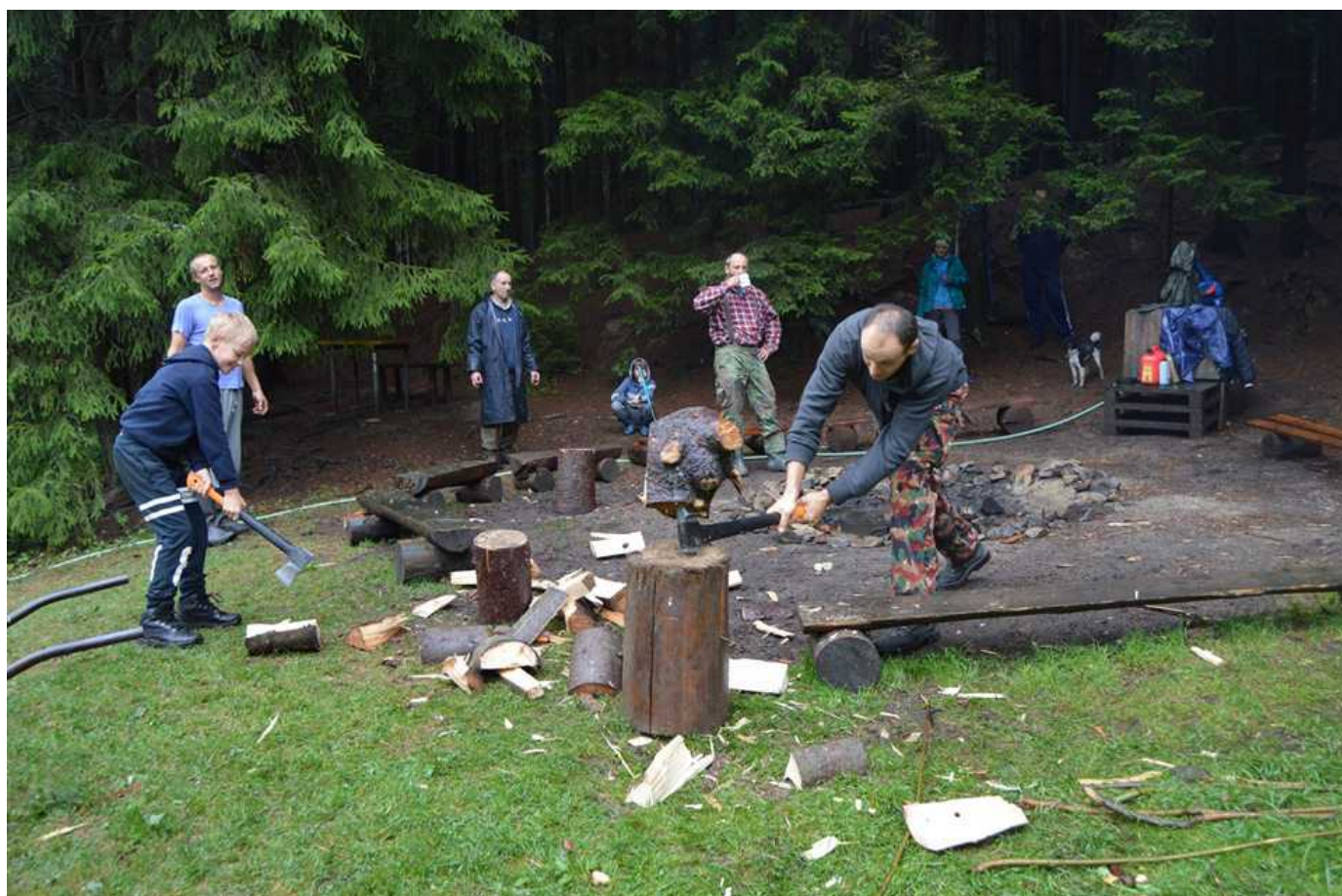
Voda a dřevo pro nás došlo definitivně!

Kytka a Froggy

Dlabaní, šmirglování....zkrátka výroba misek a lžiček

Muži a mužiči to vzali do svých rukou...

11. září

Tento den roku 2011 se navždy zapsal do dějin a změnil budoucnost nejen USA, ale i celého světa. Každý rok je po celém světě s úctou připomínán.

Chvilí před devátou hodinou newyorského času totiž proběhl doposud největší teroristický útok, který navíc v přímém přenosu sledovaly celé stovky lidí.

Tento sebevražedný útok mělo podle oficiálního vyšetřování na svědomí 19 mužů spolu s islámskou vojenskou organizací al-Káida, toho času se sídlem v Afghánistánu. Unesli čtyři dopravní letadla; dvě z nich narazila do věží Světového obchodního centra (WTC) v New Yorku, také nazývaných Dvojčata. Třetí letadlo narazilo do Pentagonu, sídla Ministerstva obrany USA ve Washingtonu D.C. Poslední letadlo se zřítilo v neobývané části Pensylvánie, asi 250 km od předpokládaného cíle útoku - Bílého domu, sídla prezidenta USA, potom, co se cestující pokusili přemoci útočníky.

Při útocích zahynulo skoro 400 záchranářů, kteří se snažili z trosek vysvobodit co nejvíce obětí. Celkem zemřelo 2996 lidí včetně 19 únosců, nemluvě o stovkách raněných. V důsledku tohoto

útoku se velmi zpřísnila bezpečnostní opatření nejen v USA, ale i po celém světě. Spojené státy americké také vyhlásili Válku proti terorismu a vojensky vrhly do Afghánistánu, kde měla být základna organizace zodpovědné za útoky.

Na místě dvou zasažených newyorských mrakodrapů byl vystaven památník obětem - dvě nádrže s vodou obklopené alejí stromů, na jejichž okrajích se nachází kompletní seznam zemřelých v důsledku útoků. Památník se jmény zemřelých se nachází i ve Washingtonu, v blízkosti poškozeného Pentagonu.

Ohledně těchto útoků také existuje celá řada konspiračních teorií, které například tvrdí, že americká vláda o útocích předem věděla, nebo že je dokonce sama zorganizovala. Dosud se o nich přou lidé z celého světa zastávající ty nebo ony názory. Ať už věříme kterékoli teorii spojené s útokem, můžeme se zamyslet nad tím, že jsou lidé něčeho takového schopni, a 11. září si připomenout památku více než dvou tisíc zemřelých.

Svatý Václav

Snad ani není třeba blíže představovat svatého Václava. Vždyť je to proboha patrona české země! Představme ho proto alespoň z dálky...

Pro ty z Vás, kteří se nachází v prvních třídách základní školy, nebo pro ty, kteří tuší, že by se tam měli vrátit, jen pár základních informací.

Václav byl český kníže, který žil na počátku 10. století. Vychováván svou zbožnou babičkou Ludmilou se sám stal silně věřícím a také podle toho žil. Dokonce si vlastnoručně pěstoval víno a obilí pro svaté přijímání. Samozřejmě nesmíme opomenout ani založení chrámu sv. Víta.

Známý je také Václavův tah vůči východofranskému králi Jiřímu Ptáčníkovi, jemuž se „poddal“ a český stát následně odváděl pravidelnou daň míru (což bylo přesně 500 hřiven stříbra a 120 volů za rok). Takto Václav uchránil suverenitu českého státu před dobytými franky a vymezil český stát vůči severnějším Slovanům. Byl to první krok k tomu, aby se české země začaly začleňovat do později vzniklé Římské říše a získaly svoje budoucí postavení.

S Václavem je také velmi úzce spjata bratrovražda. Zemřel mečem bratra Boleslava a jeho kumpánů, když ráno ještě před rozedněním mířil na ranní modlitbu.

Po smrti byl svatořečen a stal se symbolem a patronem českého státu. Však právě jeho socha stojí v Praze na „Václaváku“ a jeho postava se na vás dívá z dvacetikorunových mincí. V den umučení sv. Václava, 28. září, slavíme státním svátkem Den české státnosti.

(c) Jiřina Lockerová - nakladatelství Fragment

Wikipedie o něm dokonce říká:

„V roce 1994 putoval Českou republikou ostatek sv. Václava a slavnostní doprovod v mnoha katolických farnostech zajišťovaly křesťanské nebo katolické oddíly junáků skautů. Většina z nich se přihlásila k odkazu sv. Václava, který byl od toho roku přijat za ochránce (patrona) českých junáků. Svatý Václav je pro junáky vzorem v pomoci druhým, v statečném a laskavém jednání. Hlavním odkazem pro české junáky je Václavovo odpuštění bratru Boleslavovi.“

Zajímavé, že?

Zajímalo nás, jak svatého Václava a jeho symbol vnímá současný národ. Zeptali jsme se několika občanů v ulicích Brna, co je jako první napadne, když se řekne „svatý Václav“. Co napadá vás?

„To je můj dědeček, já ho znám. S babičkou Josefkou mají velkého pejska.“ (Míša, 5 let)

„Naděje českého národa na lepší zítřky.“ (Anděla, 83 let – důchodce)

„Že se nejde do školy.“ (Ondra, 10 let – žák ZŠ)

„Kníže český, který žil v 10. století. Byl zavražděn svým vlastním bratrem Boleslavem a po smrti svatořečen. Byl prohlášen za patrona české země. Legenda praví, že až bude českému národu nejhůře, přijede svatý Václav na bílém koni a národu pomůže.“ (Jakub, 31 let – vysokoškolský pedagog)

„To je ten, co má od Zemanovy vlády zpoždění.“ (Martin, 31 let – projektant)

„Jako kvůli tomu státními svátku, jo? Vždycky jsem si myslela, že to je kvůli Havlovi, až teď nám ve škole říkali, že je to ten kníže.“ (Klára, 13 let – žákyně ZŠ)

„Dvacetikoruna.“ (Jiří, 56 let – bankéř)

„Pokud opravdu chcete vědět, co se mi vybaví jako první, nemůžu jinak, než říct 'babička Ludmila'.“ (Marie, 62 let – vychovatelka)

„Václavák a podělaná socha vod holubů.“ (Petr, 17 let – student střední odborné školy)

„Svatozář.“ (Hana, 36 let - prodavačka)

Náš štáb s některými dotazovanými natočil krátká videa. Můžete se na ně podívat na stránkách časopisu www.kompost.8u.cz.

28. říjen

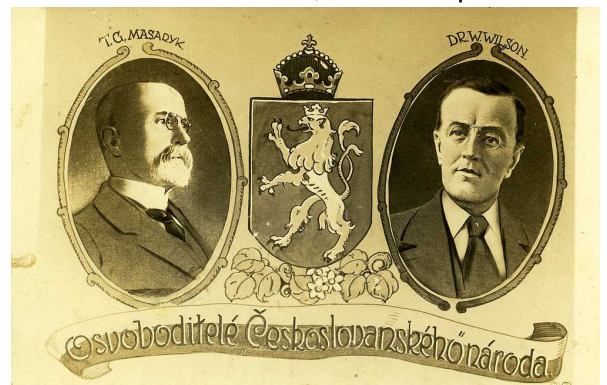

28. říjen je od jisté doby slaven jako státní svátek. Připomeňme si ve zkratce, proč tomu tak je a jak to vlastně všechno bylo.

Náměstí, základní školy, ulice, tramvajové zastávky nesou tento název. Když si vyhledáte na Wikipedii heslo 28. Říjen, vyjede vám seznam významných momentů historie, které se udály právě v tento den. Mimo jiné se 28. října narodil Bill Gates nebo Julia Roberts. Ale buďme patrioty a zůstaňme na našem území.

28. říjen se zapsal do kronik jako den vzniku samostatného Československa. Stalo se tak roku 1918, tedy s koncem I. světové války.

V první světové válce stáli proti sobě mocnosti Dohody (Francie, Velká Británie, Rusko, Itálie) a Rakousko-Uhersko. Dohoda měla v plánu pouze porazit Rakousko-Uhersko, zatímco podrobné státy toužily po rozpadu a autonomii. O prosazení této myšlenky u prezidenta USA Woodrowa Willsona se zasloužil Tomáš Garrigue Masaryk. Masaryk v průběhu roku 1918 docílil příslibu uznání nezávislosti od hlavních západních mocností Dohody. Císař Karel I., nástupce Františka Josefa I., se snažil dohodou s USA zachovat monarchii a odtržení povolit pouze českému národu, nikoliv Slovákům. Karel I. však nakonec upustil od této myšlenky a 18. října byla vyhlášena Washingtonská deklarace Čechoslováků.

Dne 28. října 1918 zahájila v Ženevě delegace Národního výboru vedená Karlem Kramářem jednání s představitelem protirakouského zahraničního odboje Edvardem Benešem o vytvoření a podobě samostatného československého státu. V následujících dvou dnech se konstitovala československá státní moc v Brně, Plzni, Ostravě, Olomouci, Hradci Králové, Pardubicích a na dalších místech.

30. říjen byl posledním dnem převratu. Rakouské vojenské velitelství kapitulovalo.

14. listopadu byl československá stát prohlášen republikou a T.G.M. v nepřítomnosti zvolen prezidentem.

Spolu s Československem vznikly také další samostatné státy: Maďarsko, Rumunsko, Jugoslávie a samozřejmě Rakousko.

mapka toho, jak se Evropa zmenila po I. sv. válce

A malá perlička z kuloárů, letos vyšla kniha Davida Glocknera *Císařův Prezident*, v níž si autor pohrává s myšlenkou, že Tomáš Garrigue Masaryk je levobočkem Rakousko-Uherského císaře Františka Josefa I. Nebylo by ironií osudu, kdyby Československé republice po triumfálním vymanění se z područí Habsburské monarchie vládl vlastně následník trůnu?!

Kdybyste si chtěli otestovat své znalosti o této problematice nebo na ni nahlédnout z jiného úhlu, směle pokračujte na tento odkaz: <http://dejiny.ceskatelevize.cz/211543116230095/>

JAMBOREE 2015

v Japonsku

Letos se konalo 23. celosvětové jamboree? Kde? V Japonsku! Proč? To si přečtěte v následujícím článku...

THE BIRMINGHAM UNIT:
**WORLD SCOUT
JAMBOREE:
JAPAN 2015**

aktivit a dobrodružství. Hlavním smyslem jamboree je poznávání lidí různých národností, kultur, jazyků a náboženství. Pro skauty je to příležitost, jak poznat spoustu nových přátel, zdokonalit se v angličtině či jiném jazyce a poznat skauting z globálního hlediska.

Zároveň skauti ukazují celému světu naplnění základních myšlenek skautingu – přátelství bez rozdílu pohlaví, národnosti, jazyka nebo vyznání. Na světovém jamboree se skauti nejenom seznamují a hrají hry, ale také se hravou formou vzdělávají ve věcech globálních problémů (odpad, diskriminace, lidská práva) a zároveň prezentují svou zemi. Setkání je určené mladým lidem ve věku 14–17 let, které podporují dospělí dobrovolníci.

Světová skautská jamboree jsou olympiádou a výstavou EXPO dohromady. Všechny zúčastněné státy mají na jamboree svůj výstavní prostor, tedy jakýsi expo stánek. Čeští skauti prezentují krásnou krajinu České republiky, naše sportovní úspěchy, české vynálezy a samozřejmě také české osobnosti, které zná celý svět. Mnoho skautů napříč všemi kontinenty zajímá také pohnutý osud České republiky v druhé polovině 20. století, kdy u nás vládla nesvoboda a totalita.

Světového skautského jamboree v roce 2015 se ve dnech 28. července – 8. srpna 2015 zúčastnilo přibližně 40 000 mladých lidí z celého světa. Každý den do areálu ležící na břehu ostrova Honšú, v prefektuře Yamaguchi, Yamaguchi City, Kirara-hama proudili další tisíce návštěvníků, a to i z řad neskautů. Světová setkání jsou hojně navštěvována osobnostmi z celého světa – pravidelně jezdí na jamboree například švédský král Carl Gustav XVI., řada princů a knížat, prezidenti různých zemí či známé osobnosti.

Ústředním tématem toho letošního Jamboree v Japonsku je japonské slovo “WA”: a Spirit of Unity”. Kanji znak „和” (WA) se dá přeložit mnoha způsoby. Nejčastěji ale symbolizuje jednotu, harmonii, spolupráci, přátelství a mír. WA představuje také samotné Japonsko a jeho kulturu.

A čím se vlastně skauti na Jamboree baví?

Program na Jamboree je složen ze 7 modulových aktivit. Každý účastník má možnost zúčastnit se všech modulových aktivit podle rozvrhu jednotlivých Subkempů (všichni skauti jsou rozděleni

do menších subcampů, kde má každý jamoddíl své tábořiště, zde se i stravuje a společně s ostatními oddíly absolvuje všechny aktivity). Každá aktivita kromě jedné trvá celý den a účastníci tyto dny tráví jak v areálu tábořiště, tak i výlety do okolí.

Mezi modulované aktivity patří tzv. GDV (program zaměřený na porozumění různým globálním problémům), Věda (seznámení mimo jiné i s nejnovějšími špičkovými japonskými technologiemi), Kultura (příprava prezentace vlastní země a kultury), Komunita (návštěva místních měst a kontakt s místním obyvatelstvem), Příroda (tradiční výlet), Voda (různé vodní aktivity – např. plavání, jachting a rybaření, odpočinek na pláži), Mír (návštěva města Hirošima).

V době mezi modulovými aktivitami účastníci mohou navštívit zónu Náboženství a víra a další volnočasové aktivity, skauti si mohou vybrat mezi velkou škálou sportovních turnajů, z workshopu amatérského rádia, z výstav ve světovém skautském centru a z programu kulturní výměny. Ve světovém skautském centru připraví i zástupci našeho kontingentu expostánek o České republice, naší kultuře, historii i skautingu v ČR.

Pokud Vás jamboree zaujalo, více informací se můžete dozvědět na webu <http://jamboree.cz/>.

Ples Kompas

Vedení střediska Kompas zve všechny své vedoucí, rodiče, bývalé členy i přátele Kompasů na jubilejní ples pořádaný ku příležitosti 25. výročí střediska.

...další informace na webových stránkách www.ples-kompasu2016.webnode.cz...

Buenos Aires

Hlavně se tam dostat!

Káťa se o prázdninách vypravila do Buenos Aires v Argentině. Jaká překvapení a strasti jí cesta připravila se dozvíte v následujícím sice dlouhém, ale velmi zajímavém článku....:)

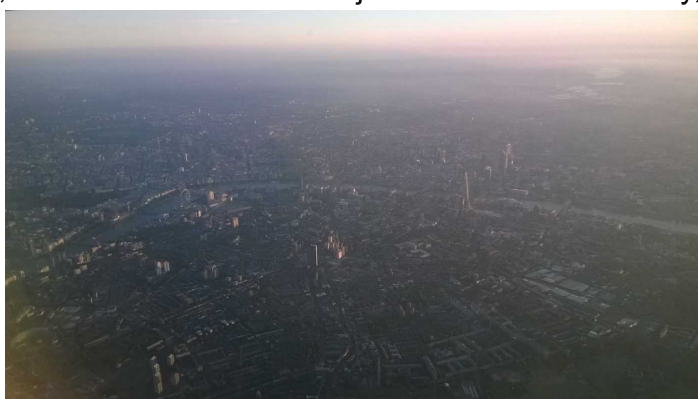
Jak se nejlépe dostat do Argentiny? Přes smlouvu, kterou uzavřela naše ministerstva, v jejichž kompetenci je vzdělání. Ideální postup je si zapsat v rámci školy předmět španělština, následně v květnu očekávat od zahraničního oddělení příchod nabídky a pak v šibeničním čase odevzdat veškeré dokumenty, jelikož už budete o všem dopředu vědět. Tradičně se jedná o měsíční jazykový kurz (já měla 14denní) s příspěvkem kolem 6-7 tisíc pesos (já měla překvapivě taky tolik). Taky se připravte, že se podmínky mohou kdykoli změnit, buďte připraveni žádat to, co sami nenabídnou. V podstatě si jen musíte zaplatit letenku a pak si ve škole zajistit, že vám ji proplatí a jim poradit, ať ji nechají proplatit zase tou organizací, co to pořádá.:) Letenku tedy nepotřebujete tu nejlevnější, ale i tak, co jsem tak slyšela, měla by se pohybovat mezi 20 a 25 tisíci Kč.

Můj pobyt v Buenos Aires se lišil od většiny mých cestovatelských zážitků. Užila jsem si v rámci něj nejvíce poznávání nových lidí, kultury a jídla. Neviděla jsem vodopády, hory ani zajímavá zvířata, nekoupala jsem se v moři, nestopovala jsem, ani jsem nelezla po ledovcích. Stejně jako v Anglii na Erasmu jsem tu byla se studijním cílem; tentokrát naučit se španělsky. Na to jsem tedy měla pouhých osm dní výuky a osmnáct dní života.

Jak se blížil den odjezdu a já zjišťovala informace o cílové destinaci, pomalu mě zachvacoval strach. Pokud by vše, co jsem našla, měla být pravda, tak jen co překročím práh letiště, tak mě okradou a znásilní; a to pak také pokaždé, když vyjdu znova do ulic. Jenže já získala grant a všechno by to mělo být zdarma...to přece nemůžu odmítnout.

Málem jsem se už zachránila svou nedůsledností při zjišťování formalit...chyběla mi ESTA, tedy vízum potřebné pro vstup do USA...ano, i pro pouhý přestup. V takové chvíli si uvědomíte, že tam opravdu chcete a mobilizujete všechny své i cizí síly, abyste toho dosáhli. Měla jsem hodinu a půl...Pro získání ESTA stačilo vyplnit online formulář, zaplatit nějakých 12 dolarů a pak jen vyčkat na potvrzení. Jenže to by bylo moc jednoduché a tak součástí toho dokumentu bylo číslo OP, který mi ležel bohužel doma. Bratr tam bohužel tentokrát neležel a já začala obvolávat, kdo by tam tak mohl zajet. Zároveň jsem se ho snažila zjistit i bez občanky. Samotnou mě překvapilo, že ho nemám v žádném dokumentu v počítači, neví ho mamka a nemají ho ani ve škole.. Tedy, tam ho nakonec nespočetněkrát blahořečená paní Matějková z děkanátu vyšťourala z mého cestovního pojištění k Erasmu.

Na letišti v Buenos Aires jsem proměnila jeden ze svých dolarů na pesa a dle průvodce ve španělštině, co jsem dostala od Lisy, nastoupila na autobus 8, kterým jezdí z letiště místňáci – porteños (od slova přístav –puerto). Na rozdíl od Tienda Leone, kterým

zase jezdí turisté, nestojí 20 dolarů (cca 500 Kč), ale pouhých 5 pesos (cca 15 Kč). Jediným problémem je, že se v něm nedá platit jinak než speciální kartičkou (tarjeta Sube), kterou lze pořídit za 30 pesos (Ale je možné, že se cena liší, jelikož se mě zaměstnanci metra při jejím prvním dobíjení pobaveně ptali, za kolik jsem ji dostala já.). Tu já jsem tou dobou ještě neměla, ale dle průvodce jsem oslovila lidi frází, kterou mi doma přeložil google translator, vrazila jim peníze a už se jelo.

Po dvou hodinách cesty se člověk dostane do centra a pak už záleží na tom proč tam vlastně jel. Já měla asi tak 30 minut na to najít svou školu a napsat rozřazovací španělský test. Škola nalezena do 15 minut a vzhledem k tomu, že jsem nevěděla, test napsán dokonce za 5 minut. Přiřadili mě na kurz comidas y costumbres (jídlo a zvyky) ...juhuu.. Pak jsem absolvovala diskuzi na téma, že mám kurz opravdu zadarmo a po předložení několika emailů a certifikátů mě nechali jít...Vydala jsem se na ministerstvo školství pro peníze z grantu. To ovšem taky nebylo jen tak.. prý dostanu šek až se začátkem lekcí... tedy za pět dní. Jenže když jsem zjistila, že dostanu docela dost peněz, radši jsem si sebou nic moc dalšího nevzala. Argentinská pesa nikdo nechce a tak je jejich prodej strašně nevýhodný. S devíti dolary v kapse jsem věděla, že víkend asi jen tak nepřežiju a ukecala to na dva dny. Následovala neméně těžká část; sehnat ubytovnu, kterou mi doporučila Kája a ze které na mé maily nereagovali, a přemluvit je, aby mě tam chvíli nechali bez rezervace a bez placení.

Na adrese jsem sice našla dům, ale že by vypadal jako ubytovna, to ne... Chyběl název a na žádném z 18 zvonků taky nic. Po čase se ve vchodu objevili nějakí lidi.. moje šance!! Svou téměř nulovou španělštinou jsem docílila toho, že mě pustili do prvního patra za dvoje dveře. Tam už na mě čekal můj anděl strážný :D – Charly, spolubydlící, který mi od té doby až vlastně do konce pobytu pomáhal s překladem a vlastně celkově životem v Buenos Aires. Ještě proběhlo jedno nedorozumění ohledně mé neexistující rezervace, kdy jsem už měla vybaleno a následně balila vše zpět, ale jakmile přišel největší šéf ubytovny, díky mé známosti s Kájou, která tam spala dva roky dříve, byla jsem pojata za důvěryhodnou osobu a postel byla má. Získala jsem taky dvě spolubydlící – Bianku z Brazílie a Ivanju z Kolumbie.

Druhý den mě ráno příjemně překvapil email, hlásající že penízky dostanu ještě dnes a já se vydala na dobrodružnou cestu ulicemi Buenos Aires. Po cestě domů mě nikdo nepřepadl a já tak slavnostně zaplatila nejen za uplynulou noc ale za celý pobyt – bydlení vyřešeno!!

VSTŘÍC NEBEZPEČNÉMU MĚSTU

První nepostradatelnou pomůckou, kterou mi doporučili snad všichni z podlaží, se stala aplikace Como llo, která je pravděpodobně jediným místem, kde jsou nějaké informace o dopravě ve městě. Obsahuje dvě kolonky (odkud/kam), po jejichž vyplnění se ukáží všechny možné navazující spoje z místa A na místo B. Vzhledem k tomu, že na zastávkách je většinou pouze číslo autobusu, který ještě může podle podčísla zespodu kapoty jet na různá místa, není bez této aplikace využití autobusů v BA prakticky možné. Časy se zde však neukazují a stejně tak nikdo netuší, kdy který autobus přijede.

Každým dnem jsem byla, co se týče pohybu ve městě, smělejší a odvažovala se jít sama na metro či autobus v pozdějších (či dřívejších) časech. Došlo mi, že si sice jako samotná holka musím dát pozor, abych nepůsobila moc jako turista, ale že dokud se nepohybuju na vyložené nebezpečných místech, jsem schopna samostatného pohybu.

Svým nočním životem mi město přirůstalo čím dál víc k srdci. Co večer jsme s Argentici na bytě zpívali a hráli na kytaru a následně tančili salzu či něco podobného ;). Bianka nás dvakrát vytáhla zadarmo do divadla – 1. na folklorní balet národního souboru, 2. Radioteatro (ano, nic moc jsem z toho neměla, mluvili do mikrofónů.. no ale tak procvičení španělštiny to bylo :D). Samozřejmě jsem se postupně jala objevovat jednotlivé městské čtvrti.

CENTRUM

V centru Buenos Aires stojí Kongres, jehož spojnice s plaza de Mayo tvoří hlavní tepnu města. Na ní se nachází spousta zajímavých architektonických kousků, z nichž nejvýraznější jsou budova, která znázorňuje Dantovu knihu Božská komedie, a Casa Rosada, což je růžový prezidentčin palác.

Taky je to oblíbené centrum různých protestů (minimálně jeden denně jsem zaznamenala) a boční uličky, které na ni navazují, jsou místem mnoha umělců, prodejců a směnárníků. Pro směnu peněz je nejznámější ulice Florida street, kde lze najít nejvýhodnější kurzy pro získání argentinských pesos. Ač je to v podstatě černý trh, v Argentině je to nutností každého rozumného občana a název povýšil na blue market (tedy trh modrý). V Argentině je obrovská inflace a peníze tedy ztrácí hodnotu každým dnem..to je také důvod, proč se nedá pesos legálně výhodně zbavit..a proč je v každém jídelním lístku psána cena tužkou.

RECOLETTO

Má asi nejoblíbenější čtvrť se nazývá Recoletto a její dominantou je hřbitov s domy velkými jako menší domky. Vlastně působí jako menší klidnější městečko uprostřed toho velkého kolosu jménem Buenos Aires. Známy je především hrobem slavné Evity – Evy Perón, která byla a stále je idolem mnoha Argentinců. V této čtvrti je dále kulturní centrum moderního umění, muzeum umění, velká železná květina, která je v noci krásně nasvícená a také působiště skupiny Fuerza bruta. Jejich show vyjde na 100 pesos, ale rozhodně to za tu cenu stojí!! Diváci jsou uprostřed, ale taky pod, nad a kolem veškerého dění. Aktéři se nachází postupně v podstatě všude a jedny z nejefektnějších čísel jsou většinou za použití obřího průhledného bazénu, který se ze stropu přibližuje na diváky až skoro na zem či tahu větru, který některé z diváků dokonce umožní vyzvednout až ke stropu za aktéry.

CAMINITO A BOCA

Poslední čtvrtí, kterou stojí za to popisovat je miničtvrť Caminito nacházející se uprostřed chudší části města. Bylo mi tedy rozmluveno tam jít pěšky a opět jsem musela použít aplikaci Como Llego BA. Caminito je plné krásně veselých barevných domů a je v podstatě takovým muzeem pro turisty. V každé druhé restauraci tančí profesionálové tango a na ulicích jsou roztodivné stojánky s obrázkama (tanečníci, fotbalisti, ..), se kterými se může člověk za poplatek vyfotit. Mě se poštěstilo si i zatančit...to mě tak oba z páru poté, co jsem na ně asi

moc civěla, chvíli posunky přemlouvali, ať to zkusím. A já se nechala, jelikož jsem tam vyrazila dva dny poté, co jsme si se spolubydlícíma vyšli na lekci tanga.

A Boca? Ta je hned vedle a vše co je z ní bezpečné, jsou dvě uličky, které míří z Caminita přímo k obřím fotbalovému stadionu nejznámějšího fotbalového klubu v Argentině. Taky dost turistické místo..

Oproti plánu jsem nakonec jela i pryč z této čtvrti autobusem... samotný pohled do rozmlácené ulice mi připomněl Cejl a já se radši nehecla.. přece jen jsem slíbila, že budu opatrná ;)

DALŠÍ VÝLETY

Kromě obcházení čtvrtí je možné podniknout i větší výlety pryč z města. Nenabízí se jich moc, jelikož samotné Buenos Aires je dost velké a všechno je tak dost daleko. Zaslechla jsem i o jiných výletech, než jsem podnikla já, ale k žádnému jsem nedostala příliš velké doporučení. Jedná se tedy pouze o výletní městečko Tigre a výlet do Uruguaye.

URUGUAY

Do Uruguaye se jezdí přes řeku trajektem... Přímo na druhé straně je nádherná vesnička Colonia. Ta je sice krásná, ale maličká a mimo sezónu, kdy se dají využít dlouhé pláže k celodennímu slunění, ji projdete do tří, maximálně šesti hodin. Já tam mohla být libovolně dlouho, jelikož jsem tam měla v plánu koupit lístek na autobus do Montevidea. Potkala jsem se

tam však se dvěma veselými českými učiteli, kteří si tam vyjeli na výlet z pětidenní konference a společně s nimi si užila spoustu vtípků na téma, „Máme tu 12 hodin a ono tu nic není...:D“. Pomohla jsem jim zabít čas geocachingem, tancem na pláži i focením a následně se oddělila do Montevidea.

Tam jsem dojela již v noci, ale otrlá z Buenos Aires jsem se odvážila jít až do hostelu sama. Tam jsem z důvodu předraženého busu z Colonie neměla ani na nejlevnější pokoj (koedukovaný, nezamykatelný), a tak jsem dostala slevu a slíbila, že něco přinesu druhý den. To mi trochu zkomplikovalo prohlídku města, jelikož bylo vše daleko, a věž, kterou jsem chtěla navštívit před otevřením směnárny (10:00), byla zavřená taky do 10. :D. Naštěstí se jen tak nezaleknu nějakého času a objevila jsem, že jsou v ní schody, které vedou ještě výš.. Použila jsem je a našla vchod na střechu. Bylo to naprosto boží..nad celým městem a beze skla, které by bránilo focení...) Překala jsem tam tedy celé ráno...směnárna, snídaně, zaplatit a hurá na pořádnou obhlídku. Zhruba dvě hodinky jsem brouzdala městem a pak následovala Free tour (ty jsou v každém hlavním městě a dalších zajímavých městech všude po světě, prakticky to znamená prohlídku vedenou mladým

průvodcem plným energie, který na konci přijme dýško, ale když nechcete, nezaplatíte nic), ze které jsem musela utéct na bus zpět do Buenos Aires.

V podstatě jsem pochopila, že sem nikdo nejezdí na delší dovolenou..Většina turistů je tu na minivýlet z BA jako já, nebo z Brazílie. Není tu moc co vidět, ale stojí za to prostě zkouknout pár domů a zajít si do nějakých muzeí. Taky jsem objevila super zelené papoušky v parcích (prý jsou i v BA, ale tam jsem je neviděla). Taky je zde prý velké podzemí, které je ovšem zavalené, aby ho náhodou někdo nepoužil negativně. Jakmile skončí zima, v ulicích začnou Uruguaiané nacvičovat na karneval a předhánět se v bubnování.

A PRYČ

Pokud se chcete dostat zase zpět, dejte si pozor, abyste kromě návštěvy všech zajímavých míst potkali nějaké ty místňáky a poznali je trochu (i kdyby to byla třeba jen chvilíčka se sympatickou prodavačkou pásků...)).

Ač je pro BA typické tango (a my i absolvovali jeho lekci), musím spíše doporučit běžnou diskotéku či housepárty, která bude plná energické salsy. Taky stojí za to zastavit se na nějaké pouliční vystoupení (ať už taneční, hudební, či komické). Na jídlo byste měli ochutnat pravé argentinské hovězí na rožni, alfajores (sušenky), medialunas (croissanty) a empanadas (briošky). Na pití pak typicky Argentinský Paso Toros (nealkoholická, grepová limonáda).

Zpět můžete výhodně letět třeba přes New York a i 10 hodin tam stojí za návštěvu ;-). Když už máte jednu zařízenou ESTU, každý další přestup v Americe postupujete rychle s místňákama a máte naprostou svobodu v pohybu (pokud nepřesáhnete 90 dní, které se sčítají po dobu dvou let, což je délka platnosti ESTY).

Šťastnou cestu a budu se těšit na Vaše zážitky....

Káťa

DIY

Do It Yourself

DESKY NA ZPĚVNÍČKY

Máte z táborů spoustu zpěvníků, které se vám rozutékají a nevíte, co s nimi? Není lepšího řešení, než si vyrobit desky, do kterých je všechny uložíte!

Budeme potřebovat:

dva kartony nebo hodně tvrdé papíry A5

dva bílé tvrdší papíry A5

kus látky asi 25x30 cm

dvě šňůrky (nejlépe ploché)

nůžky

tekuté lepidlo

popř. zubaté nůžky na látku

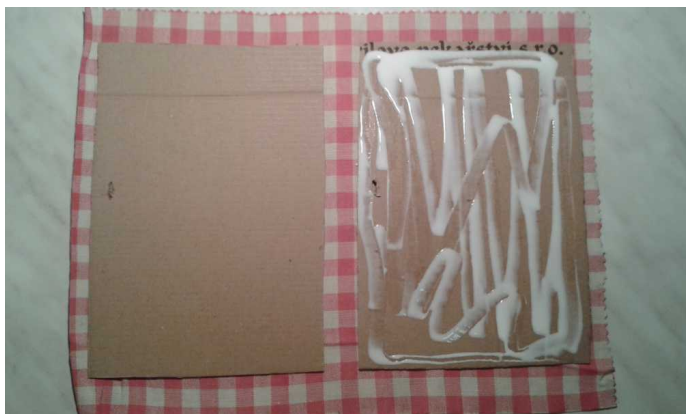

Postup:

Oba kartony položíme na látku z rubové strany. Mezera mezi nimi bude tak velká, jakou chceme mít tloušťku desek (čím tlustší, tím více zpěvníků se do desek vejde). Nezapomeneme nechat na každé straně alespoň 2 cm na zahnutí!

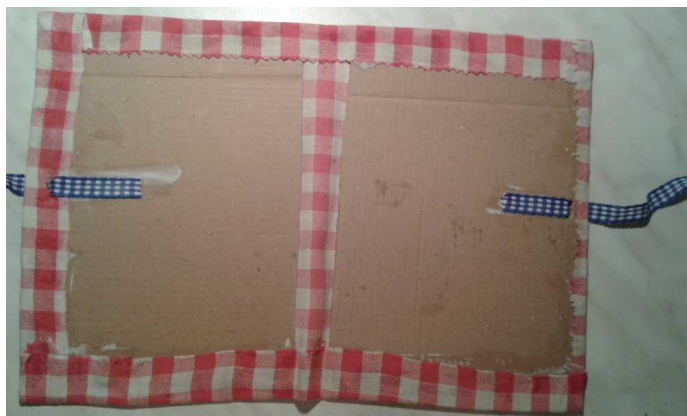
Karton pomažeme lepidlem a přilepíme k látce.

Lepidlem pomůžeme i přečnívající okraje a zahhneme je kolem kartonu. Potom desky na chvíli zatížíme, aby látka dobře držela.

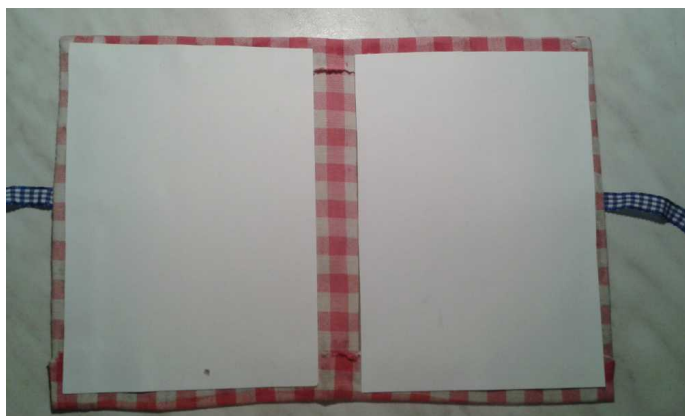
Asi tak 1 až 1,5 cm od okraje uděláme díry, provlečeme šňůrky a přilepíme.

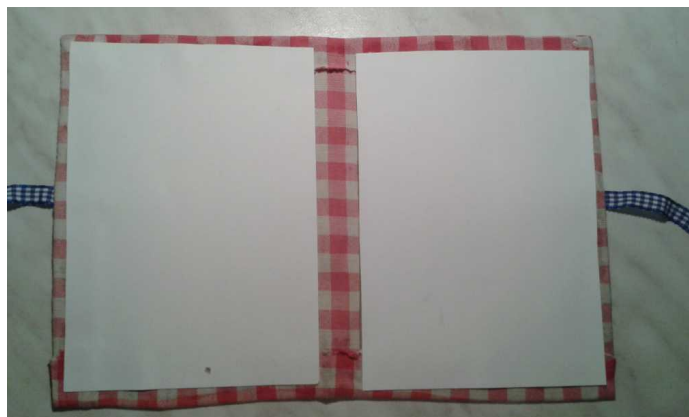
Takhle to bude vypadat z druhé strany:

Bílé čtvrtky zmenšíme na každé straně asi o 1 až 2 cm a přilepíme zevnitř do desek, aby překryly poslepované části.

Můžeme opět na chvíli zatížit, aby nám výtvar držel pohromadě. A máme hotovo!

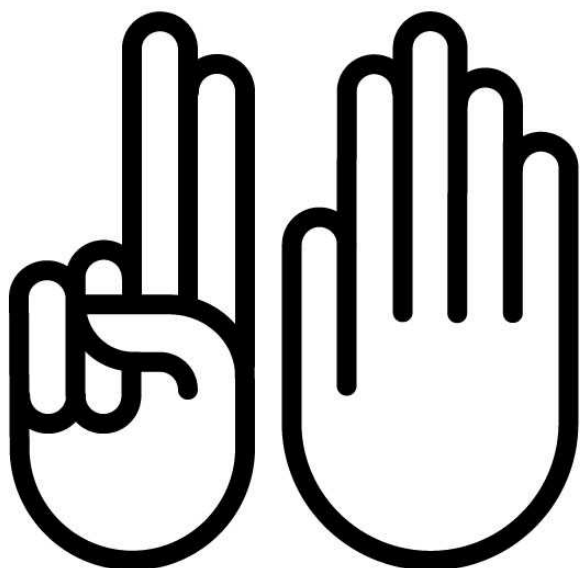

Koutek poezie

Papír o maličkosti větší krabičky zápalek

Autor: Froggy

Papír o maličkosti větší krabičky zápalek.
Hodí se do sběru
nebo se hodí
pro malou báseň-
papíru na míru!

Jako násobky sedmi

Autor: Froggy

Stěhují se k nám slunéčka!
Psím vínem opíjí se zeď.
Rok za rokem, dokolečka
podzimu vládne šed'.

Recenze

IRACIONÁLNÍ MUŽ

Letos stejně jako loni, stejně jako v uplynulých 33 letech, naše kina poctila scénářisticko-režijní novinka Woodyho Allena. Nebojte se, že byste nechtyli místa, natož nějaké fronty.

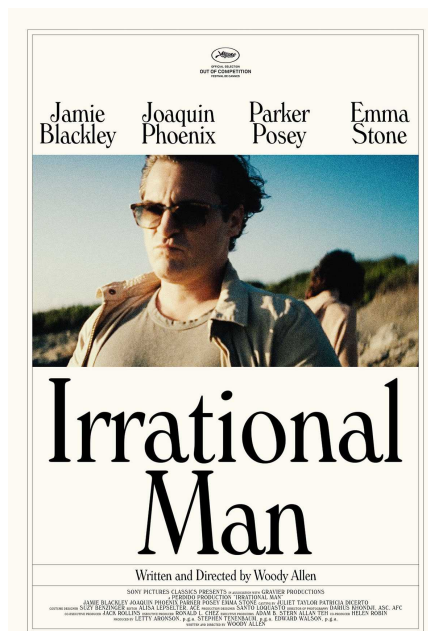
Není se čemu divit, kvantita každým rokem sráží kvalitu. Oproti předchozím filmům se tento neodehrává v žádné významné metropoli a ani herecké obsazení neposkytuje dostatek zvukných jmen, která by přivedla do sálu alespoň povrchní diváky. Nicméně pokud už nějakou dobu sledujete Allenovu filmografii, vydáte se zcela iracionálně na Iracionálního muže, abyste měli, stejně jako Woody Allen, pro letošní rok splněno.

Co do hereckého obsazení, Joaquin Phoenix je bezesporu talent, ale otázkou je, kolik prostoru poskytuje herci postava impotentního profesora filozofie, který má nadstandardní vztah se svou studentkou v podání Emma Stone. Ta si zahrála hlavní roli i v loňském Allenově snímku Kouzlo měsíčního svitu. Tato mladá herečka si po celou stopáž 96 minut ponechává na tváři křečovitý výraz nikoliv nepodobný šklebu.

Příběh samotný je od začátku prosycen cliché. Nejprve vztah profesor-studentka následovaná ničím nemaskovanou paralelou k Dostojevského Zločinu a trestu. Na konci už se autor ani nepokouší zakrýt, že vykrádá i své starší snímky.

Hudba k filmu zdaleka nevyužívá potenciál, který je do očí bijící, a celý film podbarvuje opakující se bezduchá melodie, přesto, že zde zazní v podání hlavní hrdinky i klavírní fuga Johanna Sebastiana Bacha. Kamera je nijak nevybočující žádným směrem a zcela koresponduje s celým snímekem.

Sečteno a podtrženo, Woody Allen s každým dalším filmem ztrácí kousek původního Woodyho Allena.

Froggy

Receptíky

VARIABILNÍ HRNKOVÉ MUFFINY

Ingredience:

1,5 hrnku polohrubé mouky

0,5 hrnku cukru

0,5 hrnku oleje

0,5 hrnku mléka

1 vejce

1 prášek do pečiva

Postup:

V míse smícháme mouku s práškem do pečiva, přidáme cukr, olej, mléko a vejce a promícháme. Nyní můžeme přidat to, co najdeme doma a na co máme chuť - brusinky, ořechy, mandle, kakao, kousky čokolády, marmeládu, nakrájené ovoce nebo cokoli dalšího. Taky je samozřejmě můžeme nechat jen tak. Nalijeme do formiček a pečeme asi 20 minut na 180 stupňů dozlatova.

Nakonec můžou vypadat třeba takhle:

DOMÁČÍ MASOVÁ KONZERVA

Na 1 sklenici potřebujeme:

asi 750 g vepřového masa

sůl a koření podle chuti

velká zavařovací sklenice

Postup:

Maso opláchneme a nakrájíme na kostičky. Osolíme, okořeníme a necháme několik hodin v chladnu odležet. Poté kostky nasypeme do sklenice a pevně uzavřeme. Sklenici vložíme do pekáčku nebo hlubokého plechu vyloženého utěrkou a zalijeme asi do jedné třetiny vodou. Zapékáme v troubě na 100 stupňů asi čtyři hodiny.

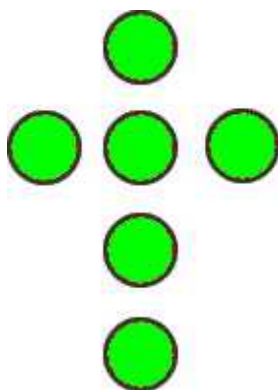
Po otevření stačí pouze ohřát. Dobrou chuť!

Soutěže

MINCE

Kdo by měl nerad takové bohatství a tolik mincí, že by ani nepoznal, že mu nějaká chybí...Jistě jich však máte alespoň 6, aby jste zkusili následující úlohu.

Přesuňte jednu minci tak, aby vodorovně i svisle byly současně čtyři mince.

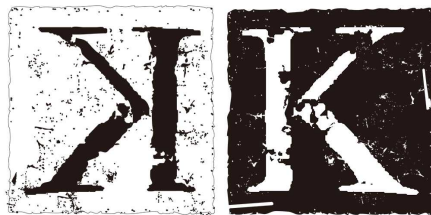

Své odpovědi posílejte na emailovou adresu **KOMpost.casopis@gmail.com** a získejte nějakou sladkou odměnu ;)

KRAJINA

Lingvistická úloha, ve které si procvičíte místo logického a matematického myšlení i svou verbální zásobu...

Hledáme minimálně dvanáct českých slov, podstatných jmen v prvním pádu jednotného čísla, která začínají na písmeno "k" a končí na písmeno "a". Počet písmen ve slovu se nesmí opakovat. Pokud některou délku slova vynecháte, můžete uvádět i slova s více písmeny, tedy více než čtrnáctipísmenná slova.

Uvedeme pro představu jeden příklad:

<i>kra</i>	<i>kmotřička</i>
<i>kuna</i>	<i>kandidátka</i>
<i>klika</i>	<i>kosodřevina</i>
<i>komora</i>	<i>karmajogínka</i>
<i>kozačka</i>	<i>kamenosochařka</i>
<i>kudlanka</i>	<i>korespondentka</i>

Své návrhy na správně řešení posílejte na emailovou adresu KOMpost.casopis@gmail.com.

Módní okénko

PLESOVÁ SEZÓNA

Protože se blíží ples, uvádíme rubriku "Módní okénko", ve kterém se budou objevovat typy a rady pro společenské oblékání....Abychom byli všichni krásní....:)

BOTY NA PODPATKU

Jsou krásné, zeštíhlují a muži i ženy na celém světě je milují! O čem je řeč? O botách na podpatku. Že si na ně netroufnete? Nevadí. Dnes vás to hodláme naučit.

Kurz chůze na vysokých podpatcích právě začíná!

O botách na vysokém podpatku se říká, že jsou to boty koketní. Aby ne, když nám dodají nejen pár chybějících centimetrů navíc, ale také zeštíhlí naše nohy, posílí svaly na nohou, vytvarují krásná lýtka a zvednou sebevědomí.

ZAČÍNÁME ZKOUŠENÍM A NAZOUVÁNÍM!

Pokud s botami na podpatku začínáte, zvolte raději pevnější typy. Ideálně pokud mají pásky kolem kotníku a nižší podpatek - zkrátka boty, které dobře drží na noze.

Ideální je zkoušet boty naboso. To vám ovšem v obchodech většinou nedovolí, takže se budete muset spokojit s punčoškami.

V botě se musíte se cítit pohodlně, nikde nesmí nic tlačit, nepohodlí nebývá otázkou velikosti podpatku, nýbrž ušití boty. Projděte se v nich několikrát tam a sem, přenášejte váhu a pohupujte se. Pokud je všechno v pohodě, můžete si své vysněné střevíčky koupit a doma je trochu rozchodit.

JAK SE SPRÁVNĚ POHYBOVAT

Nejlepší trénink je v domácím prostředí, nové boty potřebují tak jako tak prošlápnout.

Pohyby by měly být plynulé. Hlavu držte vzhůru, ramena dolů. Vyrovnajte páteř, jako byste v sobě měly pravítko, nohy pokládejte přirozeně před sebe, představte si, že chodíte po rovné čáře. Při chůzi propínejte prsty u nohou a přenášejte váhu postupně ze špičky na polštářek (bříško) chodidla a poté na patu. Snažte se dělat menší kroky, boty ty lépe zvládnete a také chůze bude pomalejší a sexy. Kotník vypadá líp, když špičky při chůzi stáčíte směrem ven. Čím nižší máte podpatek, tím více byste měly držet váhu vzadu na patě. Co se týče boků, nechte je volně dělat, co se jim zachce. Boty vás přinutí jimi kroutit samy.

Tip Marilyn Monroe: Kroutila úžasně zadečkem. Víte proč? Protože si nechala na jedné botě podpatek o centimetr zkrátit. Tak měla jistotu, že se její boky pohnou při každém kroku. Centimetr je ovšem příliš. Chcete-li to zkusit, požádejte svého ševce, aby vám na jedné botě

zkrátil podpatek o 3 až 5 milimetrů. Uvidíte ten rozdíl.

JAKÉ BOTY NA PODPATKU PRO JAKOU PŘÍLEŽITOST?

Pro volbu správné výšky podpatku je důležité vědět, jak dlouho v nich budete a kde se budete pohybovat.

- širší podpatky s tenkým botypáskem vzadu jsou skvělé třeba na večeři
- na taneční parket jsou vhodnější pevnější boty s více pásky a podpatek klidně i vyšší (cca 8 centimetrů)
- výběrem bot také můžete vyzdvihnout nebo naopak zakamuflovat vaše společenské postavení. Pravidlo zní: Čím tenčí podpatek a vyšší klenba, tím vyšší společenské postavení a finanční situace. Alespoň v zahraničí se to tak bere!
- ideální pro optické prodloužení těla a ztenčení stehen jsou boty na vysokém a širokém podpatku.

Marilyn Monroe jednou prohlásila: „Nevím, kdo vymyslel podpatky, ale ať už to byl kdokoli, všechny mu hodně dlužíme.“ Tak ať se vám na nich dobře chodí!

JAK VYBRAT KRAVATU?

Přestože si muži oblékají v podstatě "jen" oblek, nemají to ani oni s výběrem úplně nejjednodušší...

Kombinovat kravatu s košilí by se měl naučit každý muž i tehdy, pokud nosí společenské oblečení jen zřídka. Výběr špatné kombinace může být ve vyšší společnosti považováno za faux pas. Celý výběr je velmi závislý na tom, zda si budeme společně s košilí oblékat také sako, i na tom, pro jakou událost si oblečení vybíráme.

VÝBĚR VZORU KRAVATY

Vzor na kravatě musí být vždy odlišný, než je vzor na košili. Pokud si oblékneme také sako, nejvhodnější kombinací je zachování stejného vzoru na kravatě a na saku, košili následně necháme buď bez vzoru nebo s odlišným vzorem. Je třeba pamatovat na to, aby ke kravatě se vzorem byla košile bez vzoru a naopak.

VÝBĚR BARVY KRAVATY

Kravata je doplněk, který musí zdůrazňovat a podtrhovat náš outfit. Barvy by vždy spolu měly ladit. Při výběru bílé košile lze zvolit různé barvy kravaty, ovšem při výběru barevné košile bychom se měli držet pravidla, aby kombinace vytvořila barevný kontrast. Myslíme přitom také např. na barvu svých očí, svůj typ nebo koneckonců i na příležitost, k jaké si kravatu vybíráme.

Pokud jste tmavovlasý, tak jděte do kravaty jasných barev. Blondáci by měli dát přednost spíše temnějšímu odstínu.

Nezapomeňte, že tam, kde jdete s partnerkou, byste měli svou kravatu sladit s jejími šaty. Na společenské události si vezměte kravatu výraznějších a sytějších barev s leskem.

ŠÍŘKA KRAVATY A TYP KOŠILE

Šířka a délka kravaty je dalším velmi důležitým kritériem při volbě kravaty. Zde se řiďte postavou, módou i typem obleku. Délku kravaty zvolte takovou, aby vám po zavázání její špička dosahovala ke sponě opasku. Co se týče šíře, vyrábí se kravaty od 5,5 cm až po 10 cm. Ty široké nechte aktuálně ve skříni, protože nejsou v módě. Nyní se nosí kravaty o šířce pohybující se okolo 7,5 cm. Šířka kravaty se měří v tom nejširším bodě. Šířku kravaty si však také vybírejte podle velikosti výstřihu saka, čím větší, tím i širší kravata.

Pokud si stále nevíte rady, nikdy nic nezkazíte bílou košilí a černou slim kravatou.

Na následujícím odkaze <http://vyberkravatu.cz/> si můžete vyzkoušet jednotlivé barevné kombinace. Stačí navolit vaši barvu obleku a košile a najížděním na jednotlivé kravaty už na obleku uvidíte výsledky. Jedná se sice o e-shop, ale pro naše účely plně postačí.

V ý z n a m n á d a t a

září

- 1.9. - v roce 1939 německá fašistická armáda přepadla Polsko a započala tak 2. sv. válku
- 5.9. - v roce 1876 se narodil se zakladatel Junáka Antonín Benjamín Svojsík
- 8.9. - **Kevinec** oslaví 16. narozeniny
- 10.9. - občanku si vyzvedne **Jojo**
- 15.9. - **Alf** bude slavit 2. kulatiny
- 17.9. - v roce 1938 zemřel Antonín Benjamín Svojsík
- 18.9. - 14 svíček na dortu sfoukne **Hád'a**
- 24.9. - **Pomněnka** se dožije 12 let
- 28.9. - v roce 935 byl zavražděn český kníže Václav – po smrti prohlášen za svatého a stal se symbolem českých zemí – státní svátek (den české státnosti)
- 29.9. - v roce 1938 byla podepsána Mnichovská dohoda

říjen

- 1.10. - 22. rok života dovrší **Svišť'**
- 4.10. - mezinárodní den ochrany zvířátek
- 12.10. - v roce 1492 španělský kapitán Kryštof Kolumbus přistál na jednom z bahamských ostrovů ho a pojenoval ho San Salvador, rodák z italského Janova tak objevuje Ameriku
- 14.10. - a o pár dní později oslaví 22 také **Siréna**
- 16.10. - **Tami** dostane dort se 13. svíčkami
- 23.10. - v roce 1894 se narodil Ernest Thompson Seton – zakladatel Woodcraftu v USA
- 26.10. - 14 let oslaví **Mart'a**
- 28.10. - v roce 1918 vznikla Československá republika

